JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 21sten APRIL, 1827. N. 16.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Mengelingen.

Zie hier eenige der voornaamste artikelen van het, door den Bevrÿder Bolivar, aan het gemeenebest Bolivia voorgedragen ontwerp van staatsregeling:

De uitoefening der uitvoerende magt berust in eenen voor zÿn leven lang benoemden President, eenen Vice-President en drie Secretarissen van Staat.

De President wordt, voor de eerste maal, bÿ eene volstrekte meerderheid van stemmen, door het wetgevende ligchaam benoemd.

De voorwaarden, vereischt, om tot President van het gemeenebest benoemd te kunnen worden, zÿn:

1. Werkelÿk burger en inboorling van Bolivia te zÿn.
2. Den vollen ouderdom van dertig jaren bereikt te hebben.
3. Gewigtige diensten aan het gemeenebest bewezen te hebben.
4. Bekende bekwaamheden tot het bestuuren van den Staat te bezitten.
5. Nooit door eenige regtbank verwezen geweest te zÿn, zelfs niet voor het geringste misdrÿf.

De president van het gemeenebest is het opperhoofd van het bestuur van den Staat, zonder met eenige verantwoordelÿkheid wegens de akten dezer administratie belast te zÿn.

Ingeval van vrÿwillige demissie, overlÿden, ziekte of afwezigheid van den president, wordt hÿ door den vice-president vervangen.

De president stelt den vice-president ter benoeming aan den kamer voor, en is, bÿ uitsluiting, met de benoeming der drie secretarissen van staat belast.

De president beschikt over de land en zeemagt, ter verdediging van het gemeenebest; hÿ is, zoo wel in tyd van vrede als van oorlog, met het kommando der troepen belast, benoemt alle de officieren van het leger en van de vloot, verklaart den oorlog, geeft letters-de-marque uit, benoemt de beambten bÿ de financien, bestuurt alle diplomatieke onderhandelingen, sluit traktaten van vrede, vriendschap, alliantie en koophandel, echter onder voorloopige goedkeuring van het wetgevende ligchaam, benoemt de ministers, consuls en andere agenten voor de buitenlandsche zaken, en heeft het regt, om de, door de regtbanken, tegen de misdadigen uitgesproken doodstraffen te verzachten.

De vice president staat aan het hoofd van het ministerie; hÿ is, zoo wel als de secretarissen van Staat voor ieder departement, verantwoordelÿk.

De voor dezen post gevorderde vereischten zÿn dezelfde als die voor den post van president.

Om minister te konnen zÿn, moet men werkelÿk burger, volle dertig jaren oud en nooit uithoofde van eenige criminele zaak veroordeeld geweest zÿn.

Onlangs hebben wÿ gemeld dat de provintie Texas, gelegen tusschen de Vereenigde Staten en Mexiko zich onafhankelÿk had verklaard van laatstgemelde Republiek onder den naam van de Republiek van Fredonia; uit latere berigten zien wÿ dat de Mexikanen de Fredonianen uit verschillende posten verdreven hebben, en dat deze provintie zich waarschÿnelÿk niet als een onafhankelÿk gewest zal kunnen staande houden.

Presburg, 7den Nov.—De heer François Besetny, geboortig uit Oostenrÿksch Silezie, voormaals inspecteur der gebouwen, welke tegenwoordig te Weenen woont, heeft, op den 29sten der ll. maand, alhier eene proeve met het stoomgeschut van zÿne uitvinding genomen. Alhoewel dit werktuig slechts een model in het klein is, was hetzelve niettemin voldoende, om, een duidelÿk denkbeeld te geven van de buitengewone en naauwelÿks geloofsbare uitwerkselen der kracht van in stoom opgelost water. Het blikke komfoor, in hetwelk de ketel staat, waar in het water tot stoom gebragt wordt, heeft den vorm van eene disteleer kolf, welke op eene soort van affuit op twee wielen staat, die, langs iederen bruikbaren weg, door een eenig man getrokken kan worden, met al den toestel en een gewigt van omtrent 2000 kogels er bÿ.

Het werktuig, waarvan de zamenstelling van buiten niet zigtbaar is, is boven aan de linkerzÿde van het komfoor aangebragt; en daaruit steekt de loop van den snaphaan, in welken de kogels, door middel van eene pÿp, van zelve vallen. De stoom begint hare uitwerking te doen vÿftien minuten na dat men heeft begonnen te stoken, en door een handvatsel te draaÿen, wordt de kogel los gelaten. De heer Besetnÿ heeft de proef dan eens met snelheid en dan eens met eene verminderde beweging gedaan; in het eerste geval was het getal der afgeschoten kogels naauwelÿks te tellen. Ieder derzelve drong, 80 schreden afstands, door een drie duims deel; verscheiden derzelve doorboorden nog bovendien eene plank van dezelfde dikte op 150 schreden afstands; een groot aantal trof zelfs de schÿf, die nog eenigzins verder geplaatst was.

Deze proefneming, die even veel verwondering als belangstelling onder de toeschouwers verwekt heeft, heeft de goedkeuring van alle de Oostenrÿksche officieren, welke daarbÿ tegenwoordig geweest zÿn, zoo wel als van alle verlichte vrienden der kunst, weggedragen, en men heeft alle reden om te gelooven, dat de uitvinder, zÿnen arbeid voortzettende, daar dit werktuig, gelÿk boven gezegd is, slechts een model is, dezelve meer en meer zal volmaken.

UITTREKSELS UIT ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, Feb. 4.

(Uit de *Constitutionel*.)

Het is natuurlÿk te verwachten dat zoo lang er geene verandering gemaakt wordt, het zÿ in de grondbeginzelen van het gouvernement, of in de organisatie der administratie of in de geneigdheid der predikers en monnikken, de voortduring des vredes steeds onzeker zal blÿven. Laatstelÿk zoo lang als Spanje in den tegenwoordigen toestand blÿft, zÿn alle beloften en traktaten, slechts ÿdele vormen; en de rust van Europa zal steeds met inbreuk gedreigd worden.

Het is zelfs niet genoegzaam, als een waarborg voor den algemeenen vrede, dat er in het staatkundige stelsel op het schiereiland eene verandering plaats grÿpe, het is noodzakelÿk dat deze verandering zich uitstrekt tot op ons ministerie, hetwelke te zwak is om zich te verzetten tegen de geheime aanslagen van onze kongregatie welke de Spaansche kongregatie aanhitst en aanmoedigt. De zwakheid van ons ministerie is inzonderheid blÿkbaar in de opoffering van onze vrÿheden en in de keus van deszelfs agenten. De haat van onze apostoliken tegen de algemeene en bÿzondere regten van het Fransche volk is zoo sterk als die van de Spaansche monnikken tegen het Portugesche charter. De eerste regeren over ons: zÿ zÿn de genen die alle mannen, bekend wegens hunne konstitutionele gevoelens, uit de publieke posten verdrÿven en de vrÿheid van de drukpers bekorten. Niemand zal onkundig zÿn dat de Fransche apostolike junta, hare afgezanten, hare ministers en hare korrespondenten op het schiereiland heeft; en men mag als eene stellige daadzaak aanmerken dat de Heer Franchet meer invloed te Madrid uitoefent dan de Heer de Villele.

Wÿ hebben onzen vinger gelegd op de gewonde plaats—de belangen van ons land leggen ons dien pligt op, zulks te doen.—Zoo lang als het Spaansche gouvernement bestierd wordt door de monnikken—zoo lang als ons ministerie het juk der congregatie niet zal afgeworpen hebben—zoo lang hetzelve geene onderschraging zoekt bÿ de natie in de algemeene belangens, zoo lang dit alles niet geschied zy, zal het onmogelÿk zÿn op eenen duurzamen vrede te hopen. Men mag onderhandelen, traktaten aangaan en overeenkomsten sluiten, dit alles zal echter niets afdoenend zÿn; zelfs zal men hierdoor het wantrouwen en de vÿandschap niet verminderen, de brandstoffe zal steeds op een gehoopt blÿven en bÿ de minste vonk in den verschrikkelÿksten brand uitbarsten.

Terwÿl het Spaansche gouvernement bezig is bevredigende overeenkomsten te sluiten, is het binnenste van Spanje diep geroerd, en de geestelÿken zÿn onvermoeid bezig geld met volle handen uittestrooÿen in de provintien van Gallicie en Salamanca, ten einde rekruten aantewerven voor de Portugesche insurgenten. Is het dan mogelÿk met een gouvernement van dusdanig land te onderhandelen.

(Uit de *Drapeau blanc.*)

Madrid, Jan. 14.—Wÿ zÿn berigt geworden uit eene geloofwaardige bron, dat de Heer Recacho, de superintendent generaal der politie van het koningrÿk, van zÿn korrespondent in Londen de tÿding ontvangen heeft, dat een Piedmontezer, een zeer geschikt en behendig persoon, gemelde hoofdstad verlaten had in een Engelsch koopvaardÿ schip, en dat hÿ de brenger is van eene uitgebreide instructie van het Engelsche gouvernement, en belast met de zorg om met de konstitutionelen van Spanje en Portugal verscheidene plannen te beramen. Hÿ is vergezeld van drie of vier andere personen en zal zich te Cadix of Corunna ontschepen, alwaar hÿ zich als koopman zou uitgeven. Hÿ zal den titel voeren van generale agent op het schiereiland van al de konstitutionele Spaansche vlugtelingen, zoo wel die in Engeland als Frankrÿk en de Nederlanden. De Heer Recacho heeft onverwÿldelÿk orders afgevaardigd aan al de kommissarissen van politie in de zeesteden, om die vreemden dadelÿk bÿ hunne verschÿning op te vatten en onder strenge bewaring naar Madrid op te zenden.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden, heeft den Heer J. N. C. Jutting, benoemd en aangesteld tot Lid van den Raad van Policie op dit eiland.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 20sten April 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 20sten April 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

DE ondergeteekenden als daartoe geauthoriseerd zynde door Zyne Excellentie den Gouverneur en de meeste der Crediteuren van den Heer George Curiel om deszelfs kommerciele zaken te vereffenen, geven hierby kennis aan al den genen die aan gemelden Heer George Curiel mogten verschuldigd zyn, ten einde hunne rekeningen binnen den bepaalden tyd van een maand, van heden af te rekenen, te komen aanzuiveren. Hen terzelfde tyd berigtende en waarschuwende, dat van dezen dag af aan, alle betalingen van rekeningen aan den Heer Curiel, zullen moeten geschieden aan de ondergeteekenden, alleenlyk tegen hun reçue; en dat de reçuen van eenig ander persoon of personen niet geldig zullen zyn.

Na het einde van één maand, zullen-er zonder verdere aanmaning regtsmiddelen gebezigd worden, tegen de genen die ingebreke mogten blyven hunne rekening te komen afbetalen.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER, Jr.

Den 12den April 1827.

THE undersigned being authorized by His Excellency the Governor of this Island as well as by most of the Creditors of Mr. George Curiel to settle his Commercial affairs, do hereby give notice to all those who are indebted to the said Mr. George Curiel, to liquidate their accounts within the term of one month from the date hereof. Acquainting and warning them at the same time, that from the day henceforth all payments for account of Mr. Curiel are to be made to the undersigned only against their receipts, and that receipts of any other person or persons will not be admitted.

After the expiration of one month, legal procedings will be instituted against those who do not pay their accounts, without giving them any further notice.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER, Jr.

April 12, 1827.

ADRES.

ISAAC A. DE LIMA, M. Dr., heeft het genoegen zyne aankomst alhier aan het Geëerde Publiek bekend te maken, met voornemen om zich in deze zyne geboorteplaats, met toestemming van Zyne Excellentie den Gouverneur, als beoefenaar in de Genees, Heel en Vroedkunde, en ook als Occulist, neder te zetten. En daar hy zich met versche Koepokstof voorzien heeft, vertrouwt hy dat de inwoners van het voordeel daarvan gebruik zullen maken.

Aan de armen biedt hy aan *gratis* te vaccineren en op te passen. Men gelieve zich te vervoegen ter zyner woning op Scharlo No. 18.

Den 6den April 1827.

A CARD.

ISAAC A. DE LIMA, M. Dr., has the honour to acquaint the inhabitants of this island, of his arrival, and that by permission of His Excellency the Governor, he intends to establish himself in his native country, as a practicioner of Medecine, Surgery, and the Collateral branches of the profession. Having suppliep himself with fresh Vaccine matter, he trusts that the inhabitants will avail themselves of the benefit of the vaccination.

Vaccination and attendance on the poor *gratis*, on application at the House No. 18 Scharlo.

April 6th, 1827.

NASSAU KOFFY HUIS.

JAMES RUSSEL heeft het genoegen aan zyne Vrienden en het Geëerde Publiek bekend te maken dat zyn KOFFY HUIS op Maandag den 9den dezer zal geopend worden onder de benaming van NASSAU KOFFY HUIS. Het Huis is groot en koel, heeft een schoon uitzigt over de Haven en de voornaamste Straten; de Billiard Tafel heeft het front naar de Breede Straat, het Lees vertrek naar de Heere Straat en het zit vertrek naar de Waterkant. Het Huis is opgeschikt in de schoonste orde; men zal alle pogingen aanwenden om hetzelve aangenaam te maken voor den genen die hem met hun bezoek begunstigen; en hy hoopt door aangewende pogingen den gunst van het publiek te verdienen. Wyn en Sterke Dranken, &c. van de eerste soort; Koffy en Thee zyn ten allen tyden te bekomen, als mede Ontbyt, Middagmaal en Soupé, by de eerste aanvraag.

Den 6den April 1827.

NASSAU COFFEE HOUSE.

JAMES RUSSEL has the pleasure to inform his Friends and the Public that his House will be opened on Monday the 9th instant, under the name of NASSAU COFFEE HOUSE. The House is large and cool, has a fine view of the Harbour and the principal Streets; the Billiard Room fronts Broad Street, the Reading Room Gentleman Street, and the Sitting Room Water Street. The House is fitted up in a style to please, and every attention will be paid to render it comfortable to those who favour him with their custom; he hopes by good attention to merit public patronage. Wines, Liquors, &c. of the first quality.—Coffee and Thee to be had at all times; parties furnished with Breakfast, Dinner and Supper at the shortest notice.

April 6th, 1827.

NAAR AMSTERDAM,

Zal in den loop van de maand Mei aanstaande vertrekken

HET BRIK SCHIP

ALIDA,

Kapitein, J. T. VISSER.

Voor Vracht of Passagie, vervoege men zich by den Kapitein aan boord of ten Kantore van

J. C. JANDROEP.

Den 20sten April 1827.

WAARSCHUWING.

HIERBY wordt een ieder gewaarschuwd geen crediet te verleenen aan het Scheepsvolk van het Nederlandsche schip John & Thomas, schipper John Davies, aangezien de door hen gemaakte schulden niet betaald zullen worden door den Schipper of Consignatarissen van gemelde schip.

TH. JUTTING & ABM. DE VEER, Jr.

Den 12den April.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

B Dickenson	F J de Rodrigues
S B De Quartel	R L Maduro
D Gordel	C Rosin
J L Maduro jr.	S S Delvalle

Curaçao den 20sten April 1827.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

14. brik Libertador, Regenbogen, Puerto Cabello
17. golet Overste von Scholten, Reed, St. Thomas
—— Anthonetta, Simon, St. Eustatius
—— Gouverneur Cantz'laar, De Haseth, dito
19. —— Perfect Harmony, Wever, Aruba
20. —— Twee Broeders, Laclé, Coro

UITGEKLAARD—APRIL.

17. golet Overste von Scholten, Reed,
—— Esperansa, Dacosta Gomez,
—— Twee Broeders, Laclé,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 22sten April ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Z. M.'s brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buis, kwam op Donderdag den 19den dezer, van Maracaybo, laatst van Aruba, alhier aan.

Wegens de zaken van de twee ingezetenen dezer kolonie, die te Maracaybo in gevangenis gezet waren, weten wy nog niets stelligs. Men zegt dat de Heer Is. Pardo uit de gevangenis ontslagen is, na dat het gouvernement zyn vaartuig verkocht had. De Heer Senior, van wien men niets had kunnen verkoopen, zit nog vast, doch is aangeboden geworden met borg stelling te kunnen vrykomen, hetgene hy geweigerd heeft te doen.

Het zal den lezer zeker bekend zyn dat op de kermissen in Nederland in deze tyden in eene tent of spel met wassen beelden de Spaansche inkwisitie is vertoond geworden. Zoo zag men onder andere eene groep beelden welke eene pyniging voorstelde: de lyder op de pynbank uitgestrekt met gezwollen leden, waardoor de blaauwe aderen zigtbaar waren; de onlydelyke smart in zyn aangezigt uitgedrukt; de akelige toestel van alle werktuigen der pyniging; de schynheilige aangezigten der inkwisiteurs en andere groepen beelden verschillende handelingen der inkwisitie voorstellende.

Uit de Arnhemsche kouranten en andere zien wy dat eenige dorp pastoors vreezende dat het gezigt van zulk een schouwspel eenen ongunstigen indruk op de boeren hunner gemeente zou maken, hen ernstig gewaarschuwd hebben om dit wassen beelden spel niet te gaan zien.

Het blykt echter dat dit verbod eene geheel tegenovergestelde uitwerking gehad heeft dan het moest hebben; de nieuwsgierigheid, namelyk werd er des te meer door opgewekt, en de eigenaars van het spel kregen meerder toeloop dan zy zouden gehad hebben, wanneer zulks niet verboden was geworden.

Invloed der maan op de aarde en schepselen op derzelver oppervlakte zich bevindende, door Dr. Olbers te Bremen, een beroemd geneesheer en groot sterrekundige, ontdekker van twee nieuwe planeten tot ons zonnenstelsel behoorende.

"Veel is er gezegd geworden van den invloed der maan op deze aarde en derzelver schepselen, doch hetgene ik bevonden heb waar te zyn van dit alles bestaat alleen hierin:

"Zy verhelderd onze nachten; zy brengt de aarde een weinig van haren elliptischen baan af; zy veroorzaakt eene geringe verandering in de stelling der as van de aarde; zy veroorzaakt ebbe en vloed; bewerkt in den dampkring een veel geringere beweging, doch op het weer heeft zy eenen zeer onbeduidenden invloed.

"Uit de waarnemingen van beroemde latere natuuronderzoekers blykt het dat de maan op het kiemen der zaden en den wasdom der planten niet den geringsten invloed heeft."—(Hierdoor vervalt dus het gevoelen van vele landlieden welke denken dat het in lang niet onverschillig is in welke maanstanden de zaden in den grond gezaaid of de boomen verplant en gesnoeid moeten worden.)

"Vele geneeskundigen hebben gedacht dat zy een' merkbaren invloed uitoefent op eenige menschelyke krankheden, en hier was wel eenigen schyn van grond; het menschelyke ligchaam kan gerekend worden als het fynstgevoelige aller instrumenten, dat ons dikwerf onbemerkbare krachten der natuur verraadt en wiens ziekelyken toestand de gevoelbaarheid nog verhoogt. Ik heb evenwel by het groot aantal lyders welke ik gekend heb nimmer iets dergelyks kunnen bespeuren, hoewel vele doktoren in hunne patienten zeer duidelyk den invloed der maan op sommige krankheden willen waargenomen hebben; doch alle deze waarnemers hechtten reeds te voren een vast geloof aan zulk een invloed. Het is waarschynelyk hiermede gelegen als met het geloof aan spoken; niemand kreeg ooit een spook te zien alvorens hy vastelyk aan deszelfs bestaan geloofde."

Hoe zeer oude lieden tot den staat der kindsheid kunnen terug keren blykt uit het verhaal dat Professor Van Hamelsveld ons gedaan heeft van den bekende godgeleerde Brakel en zyne huisvrouw.

Deze vroome man, die onze grootvaders zoo zeer gesticht heeft door zyne lyvige teologische werken, verviel even als zyne huisvrouw in eenen hoogen ouderdom tot eene volkomene kindsheid.

De beide oude lieden waren niet beter te vreden dan wanneer zy aan tafel gezet werden met een menigte kinderspeelgoed voor zich, dan speelden zy zoo zoet en zoo lief; doch er moest altyd een knecht by zyn, die, als zy begonnen te kribben en te krakeelen, de vrede onder hen moest herstellen.

Daar de ondervinding ons leert dat menschen die eenen werkzamen leeftyd gehad hebben, in den ouderdom meerder tot kindsheid en sufheid vervallen dan anderen, zoo is het zeer waarschynelyk dat de drukke studiën van den godvruchtigen Brakel veel hebben toegebragt om hem zoo laag te doen dalen.

Uittreksels uit St. Thomas Nieuwspapieren tot den 7den dezer.

Persie.—Men zegt dat het Britsche ministerie zeer werkzaam is om den oorlog tusschen Rusland en de Persen door eene bemiddeling ten einde te brengen.

De Noordsche Expeditie.—Men heeft een nieuw plan van eene expeditie voor kapitein Parry ontworpen. Hy zal nu onderneming doen om de Noord Pool te bereiken. Kapt. Franklin heeft zich aangeboden eene reis over het ys van Spitsbergen naar de Pool te ondernemen, en dit is door kapitein Parry aangenomen, die, behalve zyne eigene verwachting om hierin te slagen, de toestemming van de koninglyke societeit der weteschappen vertoond heeft, waaruit de mogelykheid van deze onderneming aangetoond wordt. De Hecla wordt in gereedheid voor kapitein Parry gebragt. In het begin van de aanstaande Lente zal hy met dit vaartuig vertrekken naar "Cloven Cliff" in Spitsbergen op de breedte van 79 graden 52 minuten, (omtrent 600 mylen af-tand van de Pool) alwaar hy denkt in het laatst der maand Mei te zullen aankomen. Van dit standpunt zal hy met twee vaartuigen vertrekken, welke geschikt zyn om als booten of sleeën te kunnen gebruikt worden, dus naar mate men water of ys vindt. De booten zullen gemaakt worden van ligte, taaye en buig-

bare materialen, overdekt met leder en gewast linnen; welke laatste mede als zeilen zouden kunnen gebruikt worden. Twee officieren en tien man zullen in elke boot gaan, met levensmiddelen voor 92 dagen. Men berekent dat, zoo zÿ slechts 13 mylen op een dag afleggen en geene onoverkomelÿke verhinderingen ontmoeten, zÿ de reis naar de Pool en terug te Cloven Cliff in den bepaalden tÿd kunnen doen. Men zal eenige honden en rendieren op reis mede nemen, de eerste om des noods de sleeën te kunnen trekken, en de anderen om tot voedsel te kunnen verstrekken.—Des Zomers is de koude niet zoo streng en de zon is altÿd boven de Horizon.—Gedurende zÿne afwezenheid zullen de booten van het schip zich bezighouden om de oostkant van Spitsbergen te onderzoeken en de officieren en natuurkundigen zullen zich verledigen met wÿsgerige navorschingen aangaande den slinger, het magnetismus, de meteorologie, de natuurlÿke historie &c.

De berigten uit Portugal geven aanleiding te gelooven dat het verschil tusschen dat land en Spanje weldra zal vereffend worden; en naar luid van private brieven in Londen van Madrid ontvangen, was de eenigste binderpaal die nog uit den weg moest geruimd worden, de dringende eisch van Engeland en Portugal, om een waarborg te hebben voor het toekomstige gedrag van koning Ferdinand; men eischt als mede tot eene zekerheid de fortres van Olivenza, welke overgaaf de Spanjaarden zoeken te ontwÿken.

Men meldt dat er op den 4den February te Parÿs eene schikking gemaakt werd met Spanje ter vereffening der Britsche vorderingen. Dit zou geschieden door eene schuld te erkennen ter somma van 3,000,000 ponden sterling, makende interest jegens vÿf ten honderd s'jaars, betaalbaar de helfte jaarlÿks in Londen. Deze schikking betreft alleen het verlies in eigendommen welke de Britsche onderdanen ter goede trouw geleden hebben, door verbeurd verklaring, prysneming of anderzins door de Spaansche authoriteiten, gedurende den oorlog met de nieuwe staten van Zuid Amerika.

Op den 11den Maart kwam de Colombiaansche korvet Urica te Puerto Cabello aan, hebbende aanboord den nieuwen gouverneur voor deze plaats; eenige dagen naderhand vertrok zÿ naar Carthagena met troepen aanboord. Op den 14 kwam de Guarda Costa *Telegraph* van La Guayra te Puerto Cabello aan, met gemeenen van de ruiterÿ om afgedankt te worden. Op den 24 na eenen marsch van negen maanden kwam aldaar een regiment Peruanen, van 3 a 400 man sterk, en betrok den volgenden morgen de wacht op het kasteel; op den volgenden Maandag trokken de Colombiaansche troepen uit het kasteel. Een groot getal der Colombiaansche troepen is uit Puerto Cabello en Valencia gedeserteerd, ten gevolge, gelyk gemeld wordt, van een gerucht, hetwelke in omloop was, dat het Colombiaansche gouvernement hen aan de Engelschen verkocht had in betaling der in Engeland gekontrakteerde geldleeningen. Dit ongerÿmd gerucht heeft vele wanorders te Valencia veroorzaakt, alwaar de troepen uitschreeuwden "dood voor BOLIVAR!"—"Weg met de Engelschen!"—"Leve PAEZ!"—"Leve koning FERDINAND!"

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend Havana, den 10den February 1827.

"De oogst van zuiker zal dit jaar omtrent veertig duizend kisten minder opbrengen dan in het laatst verloopene jaar.

"De rust heerscht in alles en men is niet bevreesd dat zy van buiten noch van binnen zal gestoord worden. De krygsmagt beloopt op 8000 man Europische Veteranen onder het beste discipline. Het eskader onder kommodore Laborde is zeer werkzaam, en de schepen zyn wel bemand en in alle andere opzigten in de beste order. De kommodore is op eenen kruistogt met de fregatten Lealtad en Perla en de brik Herkules. Wy hebben binnen de haven de fregatten Iberia, Casilda en Arethusa en de brikken Maria en Amelia en verscheidene schoeners welke zeilree leggen. Het linieschip de Guerrere en het fregat Sabina zyn bezig te herstellen.

"Een Nederlandsch oorlogs korvet is hier van Truxilio en Omoa aangekomen."

ZUID AMERIKA.

Bolivar heeft, bÿ het uitvaardigen van de door hem vervaardigde konstitutie van Bolivia, de volgende aanspraak ingezonden:

Wetgevers!—U het ontwerp van staatsregeling voor Bolivia aanbiedende, gevoel ik mÿ van vrees aangedaan, want ik ben van mÿne ongeschiktheid voor het maken van wetten overtuigd. Wanneer ik overweeg, dat de wÿsheid der eeuwen tot dus verre der maatschappÿen geenen volkomen grondslag heeft kunnen geven, dat eene verlichte wetgeving de onmiddelÿke of dadelÿke oorzaak van het geluk der menschen, en, indien ik mÿ zoo mag uitdrukken, de vertegenwoordiger van God op aarde is, hoe groot moet dan de verantwoordelÿkheid niet zÿn, welke een soldaat op zich neemt, die onder slaven geboren is, wiens kindsche jaren slechts ketenen, en wiens gevorderde ouderdom geene andere medgezellen gekend heeft, dan de zoodanigen, die, gelÿk hÿ, gewapend waren, om onze ketenen te verbreken.

Ik heb alle de vermogens mÿner ziel aangewend, om U een tafereel te schetsen mÿner gevoelens over de best te volgen wÿze, om vrÿe mannen, volgens de door de beschaafde natien aangenomene grondbeginselen, te regeren.

Onze pligt gebiedt ons, wederstand te bieden aan den schok van twee gedrochtelÿke vÿanden, welke elkander bestrÿden en ons tevens aantasten. Dwingelandÿ en regeringloosheid vormen eenen ontzaggelÿken oceaan van verdrukking, die met woede tegen het kleine eiland van vrÿheid losbreekt, dat onophoudelÿk door stormen geteisterd wordt en dat het geweld der golven tracht te verslinden. Zoodanig is de zee, welke wÿ, in een broos vaartuig, welks stuurman zoo weinig ondervinding bezit, moeten bevaren.

(Hier volgen eenige bepalingen voor de vier magten van den Staat: de wetgevende, uitvoerende, regterlÿke en administrative.)

De president der republiek is, in onze konstitutie, gelÿk de zon in ons planetenstelsel: zÿne onveranderlÿke magt bezielt en verlevendigt alles. Deze hoogste magt zal, even gelÿk die van den president van Hayti, levenslang zÿn, want, in de Staten, welke geene hiërarchie toelaten, is het, meer dan in eenige anderen, noodzakelÿk, om een vast punt te hebben, rondom hetwelk de menschen en de zaken draaÿen. Daar zÿn grenspalen aan zÿne magt gesteld, opdat het algemeene welzÿn deszelfs eenig doel moge wezen, en zÿne banden zÿn gebonden, opdat hÿ niet zou kunnen vernielen.

Ik heb, voor Bolivia, de uitvoerende magt der meest democratische republiek der wereld uitgezocht.

Wetgevers! De vrÿheid is voortaan onvernietigbaar in Amerika. Gÿ ziet, dat de nog woeste aard van dit land genoegzaam is, om alle monarchale regeringsvorm te verwerpen. Woestenÿen vorderen onafhankelÿkheid. Wÿ hebben onder ons noch groote adelÿke magten, noch hooge geestelÿke waardigheden. Onze rÿkdommen waren nog niet lang geleden vernietigd; tegenwoordig begint onze welvaart te vermeerderen. De geestelÿkheid bezit nog al derzelver invloed, doch is verre van eenigen geest van overheersching te bezitten, aangezien zÿ verheugd is over hare eigen instandhouding. Van diergelÿken steun beroofd, kan geen tiran eenig duurzaam Rÿk stichten, en, indien eenige heerschzuchtige lieden er op uit mogten zÿn, om zich van de oppermagt meester te maken, dat dan het lot van *Dessalines*, van *Christophe* en van *Iturbide* hun leere, wat hen verbeidt. De moeÿelÿkst daar te stellen magt, is die van eenen nieuwen vorst.

Zoodanige eerst ontluikende vorsten, welke zoo verblind mogten wezen van hunnen troon op de bouwvallen der vrÿheid te willen vestigen, zouden hun eigen graf delven, om het nageslacht te leeren, hoe zÿ hunne onverzadelÿke heerszucht boven vrÿheid en roem hebben kunnen verkiezen.

Ik heb de wet der wetten, de gelykheid, zonder welke alle andere waarborgen en regten verdwÿnen, onaangeroerd gelaten. Voor haar moeten wÿ alles opofferen.—

Ik heb den staat van slavernÿ aan hare voeten geofferd.

Wetgevers! Ik ga thans van iets spreken, dat ik gewetenshalve onaangeroerd moest laten. In eene staatsregeling behoorde noch soort van geloof, noch geloofsbelÿdenis voorgeschreven te worden; de godsdienst behoort geheel en al tot de zedekunde. Dezelve bestuurt den inwendigen mensch in zÿne binnenkamer; hÿ alleen heeft het regt, om het geweten rekenschap af te vorderen; hÿ heeft zÿne zitplaats in het hart. De wetten daarentegen bepalen zich tot uitwendige dingen; zÿ houden zich, om zoo te spreken, aan de deur en buiten het huis des burgers.

De godsdienst is het geloof van het geweten. Iedere burgerlÿke wet over den godsdienst schokt er de grondslagen van; want indien de wet denzelven als eenen noodzakelÿken pligt oplegt, doet zÿ de verdiensten van het geloof, dat de grondslag van allen godsdienst is, verdwÿnen.

Het komt den wetgever niet toe, voorschriften omtrent den godsdienst te geven; want de wetgever moet straffen tegen inbreuk op de wetten stellen, opdat zÿ niet als eenvoudige voorschriften of raadgevingen zouden beschouwd worden. Wanneer er geene tÿdelÿke straf of regters om die toe te passen, zÿn kan, houdt de wet op, het kenmerk van wet te dragen.

Wetgevers! Uwe grootmoedigheid heeft, door mÿ eene geheele natie op te dragen, alle de diensten overtroffen, welke het in iemands magt staat, zÿnen evennaasten te bewÿzen. Al vereenigde ik de bekwaamheden, de deugden en de genie van den grootsten held in mÿnen persoon, dan zou ik nogtans de eer, die gÿ mÿ bewyst, door mÿnen eigen naam aan uwe republiek te geven, onwaardig zÿn.

Wetgevers! Gÿ zÿt zoo gelukkig van de bestemmingen eener republiek te besturen, welke geboren is met eenen krans van in de velden van Ayacucho geplukte lauweren; van eene republiek, die onder wetten zal leven, door uwe wÿsheid, te midden der kalmte, welke op de stormen des oorlogs gevolgd is, voorgeschreven.

Vreesselÿke wraakoefening van een' Geestelÿke in de XV. eeuw.

In 1407 ontweek de Aartspriester van Stralsund, Kurt Bonow, de stad, omdat de magistraat, om het overmatige offergeld te verminderen, offerpenningen van driemaal geringere waarde had laten slaan. Hÿ verzamelde drie honderd ruiters uit Rügen, trok met hen voor de stad, verbrandde de voorstad, en liet de Straalfundsche burgers, die hem in de handen vielen, handen en voeten afhouwen. De geestelÿken in de stad verheugden zich over de vlammen der brandende woningen, en wezen ze den burgers als begrafenisfakkels, die de Aartspriester voor hen had aangestoken. Over deze trotsche woorden, deze verwoestingen en mishandelingen werden de burgers zoo verbitterd, dat zÿ drie Parochiepriesters grepen en openlÿk op de markt verbrandden. Slechts met moeite kon de Magistraat het gepeupel wederhouden, dat het ook de hand sloeg aan de overige geestelÿkheid. Nogtans trok het gemeen de stad uit, en wreekte zich door het verbranden en verwoesten der goederen van de maagschap en vrienden van Bonow.—Eindelÿk kwam de stad in een' zevenjarigen kerkban.

Visschenpredikers bÿ de Hurons.

Bÿ iedere visschers hut is een visschenprediker aangesteld, wiens werk het is voor de visschen te prediken. Zÿn die soort van lieden bekwaam dan worden zÿ sterk gezocht, dewÿl het geloof algemeen is, dat de aanspraak en de vermaningen van een bekwaam man veel vermogen, om de visschen te voorschÿn te doen komen en in hunne netten te lokken. Een hunner had den naam een der onwederstaanlÿkste, wegslepende vischredenaars te zÿn, en grappig was het hem met handen en tong bezig te zien, wanneer hÿ predikte, hetgeen alle avonden gewoonlÿk geschiedde; zÿn thema was, dat de Hurons de vischgraten en beenen niet verbranden en de visschen zelve op geenerlei wÿze mishandelen. Daarop vermaande hÿ ze op het aandoenlÿkste en teederste, hÿ bezwoer, noodigde ze uit, bad ze dringend te komen en zich te laten vangen, slechts goeden moed te hebben en niets te vreezen, want het was hier slechts te doen, om hunne vrienden, de Hurons, eenen dienst te bewÿzen, die niet gewoon waren de vischgraten te verbranden.

Waarlÿk eene naïvere bÿdrage tot de geschiedenis der welsprekendheid dan men van dezelve menigmaal gevonden heeft.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, March 3.

The following is a statement of the value of the annual consumption in France, of seven of the most important articles—Grain, 1,100,000,000 francs; Wines, 750,000,000; Woollens, 314,000; Silks, 120,000,000; Cottons, 200,000,000; Brown Sugars, 31,000,000; Coffee, 20,000,000—total, 2,535,000,000. In comparison with the consumption of England and of Paris, this gives only half the value for each individual.

Mammoth of Mammoths.—A Columbus (Ohio) paper states that a boat which had arrived at Steubenville, had on board the bones of a nondescript animal, one of which was 29 feet in length, 8 in width, and weighed upwards of 12 hundred pounds. The back bone was 16 inches in diameter, and the ribs 9 feet in length. It is calculated from the size of the bones, that the animal, when living, must have been about 50 feet in length, 20 to 26 feet in width, and about 20 feet in height, and it must have weighed at least 20 tons. These bones were found near the Mississippi river in Louisiana, and form the greatest natural curiosity ever beheld. This animal must have as far transcended the mammoth in size, as the mammoth a common dog.

March 5.

GEORGIA.

We copy from the Milledgeville Recorder of the 19th of February the following letter from the governor of Georgia, to the Secretary of War, and his civil and military orders of the same date. Our readers will recollect that "the military character of the menace" which Gov. Troup says "is established," is contained in two letters from the Secretary of War: one to Mr. Morel, Marshal, the other to Mr. Habersham, District Attorney of Georgia; directing the latter to procure the proper process, and the former to execute it, in arresting Surveyors entering illegally upon the Indian lands, "that they may be made amenable to law."

Executive Department, Georgia,
Milledgeville, 17th February 1827.

Sir: I received this afternoon from Lieut. Vinton your letter of the 29th ult., and read within the same hour both it and the copy of it as published in the National Intelligencer of the 7th inst.—No room was left to mistake the meaning of this despatch. Lieut. Vinton announced himself in an introductory note (a copy of which is herewith transmitted) as the Aid of the Commanding General; and you are sufficiently explicit as to the means by which you propose to carry your resolution into effect. Thus the military character of the menace is established, and I am only at liberty to give to it the defiance which it merits. You will distinctly understand, therefore, that I feel it to be my duty to resist to the utmost, any military attack which the government of the United States shall think proper to make on the territory, the people, or the sovereignty of Georgia, and all the measures necessary to the performance of this duty, according to our limited means, are in progress. From the first decisive act of hostility, you will be considered and treated as a public enemy, and with the less repugnance, because you, to whom we might constitutionally have appealed for our defence against invasion, are yourselves the invaders; and what is more, the unblushing allies of the savages whose cause you have adopted.

You have referred me for the rule of my conduct to the treaty of Washington, which, like all other treaties which have received the constitutional sanction, is among the supreme laws of the land, and which the President is therefore bound to carry into effect "by all the means under his control." In turn, I take the liberty to refer you to a treaty of prior date and prior ratification, concluded at the Indian Springs; a copy of the proclamation of which, under the sign manual of the President, I have the honour to enclose. On a comparison of dates, the President may think proper to remind the Congress that the old grant claims preference of the new, and that when vested rights have passed, the old treaty like the old grant has preference of the new.

You have deemed it necessary to the personal safety of Lieut. Vinton to impose on him the injunction of profound secrecy in the execution of your orders, whilst you cause to be published at Washington the very instructions which disclose those orders and enjoin that secrecy, and which in fact reached this place by the public prints even before Lieut. Vinton had had an opportunity to deliver your dispatch. You mistake the character of the people of Georgia—officers of the United States engaged in their lawful duties, have only to deport themselves as gentlemen, to find the same security and protection in Georgia, as under the Ægis of the government at Washington.

I have the honor to be your obedient servant,

G. M. TROUP.

Hon. James Barbour, Sec'ry of War.

Executive Department Georgia,
Milledgeville, 17th February 1827.

ORDERED, That the Attorney and Solicitors General of this State in every instance of complaint made of the arrest of any Surveyor engaged in the survey of the lately ceded Territory, by any civil process under authority of the Government of the United States, to take all necessary and legal measures to effect the liberation of the person so arrested, and to bring to justice either by indictment or otherwise, the officers or parties concerned in such arrestation as offenders against the laws and violators of the peace and personal security of the public officers and citizens of this State—that they give professional advice and assistance in their defence against any prosecution or action which may be instituted against them as officers in the service of the State, and that they promptly make known to this Department their acts and doings in the promises.

It is moreover enjoined on the civil magistrates of this State having competent jurisdiction of the same, to be aiding and assisting in inquiring into the cause of every such arrest or detention as aforesaid, that the person may be discharged forthwith if illegally or unjustly detained, and in affording such redress to the aggrieved or injured party as by law he may be entitled to receive.

By the Governor, E. H. PIERCE, Sec.

Head Quarters,
Milledgeville, 17th Feb. 1827.

ORDERS.—The Major Generals commanding the 6th and 7th Divisions, will immediately issue orders to hold in readiness the several Regiments and Battalions within their respective commands, to repel any hostile invasion of the Territory of this State. Depots of arms and ammunition, central to each Division, will be established in due time.

By the Commander-in-Chief,

JNO. W. A. SANFORD, Aid-de-Camp.

March 9.

By the schooner Bugle Horn, from Port au Prince, in 15 days, at Baltimore, information is received that there had been several fires at Port au Prince, since the blowing up of the Arsenal; four or five days after, the town was set on fire in six different places, but was discovered before it could get ahead. The people were daily expecting a French fleet, and were making every preparation for a war.

Property of the late Duke of York.—His Royal Highness the late Duke of York has left behind him nearly three tons weight of plate, of the most valuable description. The largest portion of it is deposited in chests at Messrs. Coutts', the bankers. Much of his Royal Highness's furniture is of the most costly character. In mere articles of *vertu*, more than 120,000*l.* have been expended. All these things will be sold by auction during the present season. The Duke of York's library is to be sold by Southey, and, to our utter astonishment, contains above 45,000 volumes, including besides a number of valuable illustrative books of ancient days, nearly every publication entered at Stationers' Hall, and every novel and pamphlet printed in the United Kingdom during the last 40 years. In the library is a valuable and extensive collection of maps and charts.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

March 31.

CAPTAIN PARRY'S NEW EXPEDITION.

A new expedition is projected for captain Parry. It has for its object to reach the Northern Pole; to make known to us what the inmost point of the ice-bound Arctic Circle is. Captain Franklin had offered himself to undertake a journey over the ice from Spitzbergen to the Pole, and this has been adopted by Captain Parry, who, in addition to his own ardent expectations of success, produced the sanction of the Royal Society to the practicability of the enterprise. The Hecla is to be prepared for captain Parry early in the ensuing spring, and in that vessel he is to proceed to "Cloven Cliff" in Spitzbergen, in lat. 79 deg. 52 min. (or about 600 miles from the Pole), which he is expected to reach towards the end of May. From this point he will depart with two vessels, which are capable of being used either as boats or sledges, as water or ice is found to prevail. They are to be built of light, tough, and flexible materials, with coverings of leather and oil cloth; the latter convertible into sails. Two officers and ten men are to be appointed to each, with provisions for ninety two days, which, if they only travelled on the average, thirteen miles per day, and met with no insurmountable obstacles, would be sufficient for their reaching the long desired Pole, and returning to the Hecla, at Cloven Cliff. Dogs or rein deer (the former preferable for drawing the sledges, when necessary, but the latter better for food, in case of accident or detention) are to be taken on the expedition. It is known that the summer temperature is far from being severe, there is perpetual light, with the sun continually above the horizon, and he knows from experience, that the men, on such occasions, are always very healthy. During his absence, the boats of the ship are to be engaged in exploring the eastern side of Spitzbergen; and the officers and men of science in making philosophical experiments with the pendulum, on magnetism and meteorology, in natural history, &c.

April 4.

We have just been put in possession of a Liverpool paper of the 14th February. The accounts from Portugal lead to a belief, that the differences between that Country and Spain would soon be settled, and the private letters received in London from Madrid state, that the only obstacle remaining to be adjusted, was the pressing demand of England and Portugal to have a security for the future conduct of King Ferdinand; and the fortress of Olivenza is demanded as one of those securities, which the Spanish government endeavours to evade.

It is stated, that an arrangement with Spain, for the settlement of the British claims, was finally agreed to in Paris on the 4th February. It was to be effected by an issue of debentures for the sum of 13,000,000 sterling, bearing interest at the rate of 5 per cent. per annum, payable half yearly in London. This arrangement relates solely to *bona fide* losses of property sustained by British subjects, by seizure, capture, or otherwise, by the Spanish authorities, during the progress of the war with the new States of South America.

By a late arrival from Puerto Cabello, we have received some interesting accounts from that quarter.—On the 11th ult the Colombian corvette Urica arrived at P. Cabello, with its new governor, Señor Avendaren, and a few days afterwards proceeded to Carthagena with troops.—On the 14th, the Guarda Costa *Telegraph* arrived at Puerto Cabello from La Guayra, with cavalry soldiers, to be disbanded.—On the 24th, after a march of nine months, a regiment of Peruvians, from 3 to 400 strong, arrived there, and next morning mounted guard at the Castle; on the following Monday the Colombian troops were marched out.—A great number of the Colombian troops had deserted from Puerto Cabello and Valencia, in consequence, it is stated, of a rumour having been circulated among them that the Colombian government had sold them to the British in payment of the loans contracted in England; this absurd rumour caused considerable disturbances at Valencia, where the troops vociferated "Death to BOLIVAR!"—"Death to the English!"—"Live PAEZ!"—"Live King FERDINAND!"

Up to the latest advices, Bolivar was at Caracas, and Paez at Valencia.

April 7.

NORTHERN EXPEDITION.

The Hecla, captain Parry, intended for a voyage of discovery to Spitzbergen, is completely fitted. Several velocipedes are taken on board. When the Peruvians first saw a Spaniard on horseback, their consternation was excessive; this no doubt will be the effect when the Esquimaux behold an Englishman on a velocipede.

HOUSE OF COMMONS, Feb. 12.

Mr. Secretary Peel, in rising to move an address of condolence to the King, on the death of the late Duke of York said, they had to lament the first Prince of the realm, and one on whom they had in some degree calculated as the future sovereign. Under ordinary circumstances, an address would have been moved from respect for the monarchy, the limited character of which was best suited to the genius and the habits of the people of this county. But there were circumstances peculiar to this case. The Duke of York had been the early companion of our sovereign, and who watched over his Royal Higness's last moments with the greatest anxiety. The Duke's character had been well appreciated by the country; his benevolence, excellent temper, and admirable conduct as Commander in Chief, all must admit. He was not there to pronounce a laboured panegyrics on the Duke, such panegyrics best suited despotic countries, but the Duke of York had raised the army to its present state of efficiency. The last words he heard the Duke of York utter, which was nine days before the Duke's death, it was on the occasion of the landing of the first brigade of the Guards at Lisbon: his Royal Highness said, "I wish the brigade that landed at Ostend, in 1794, could be compared with that which has landed in Lisbon," (cheers). The Duke had thus improved the army, then advanced the comforts of the men, and the character of the officers, and made them worthy of being the troops of a free state; and he trusted he had said nothing that could have such effect.—He only required to do justice to a Prince whose excellent qualities had reflected honor on him and his country, and had greatly advanced the character of the army. One who had never abandoned a friend, nor resented an injury.—(Loud cheers.) He concluded with moving an address of condolence.—House left sitting.

SPAIN AND PORTUGAL.

An article in the *Constitutionnel*, French paper, states the activity which still exists at Rome, to issue directions to the monasteries and opulent branches of the Popish priesthood to furnish money for the aid of the party in Spain disposed to coerce Portugal, and of the Portuguese rebels themselves—another proof that the object has been to stir up a crusade against all constitutions throughout the world.

PERSIA.

The British Ministry is said to be actively employed in bringing the quarrel between Russia and Persia to a close by mediation. Our treaty with Persia does not, it seems, bind us to commit ourselves to war with any power by which she may be attacked, but to afford her aid in money, should our mediation fail. This need not, necessarily, embroil us with Russia, in case she persists in her aggressions upon Persia, but to a captious power would prove somewhat an embarrassing state of things, and might lead a predisposed court to an open rupture. We are not, however, so fully convinced as some of our contemporaries seem to be, that it is as much an object with the statesmen of St. Petersburg to bring Persia under gradual subjection to Russian influence and power, as it might be formerly. The power of England in the East is stronger, and she is, in every respect, a more formidable obstacle to Russian hopes in another quarter. The relations of China and Russia, also, are much changed—the one has nightly advanced in strength, the other has sunk into greater imbecility; and the nearer provinces of China, would, we presume, present a less hazardous, and an equally tempting, bait to the oriental ambition of the Czar, if he indulges greatly in it.